

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z odwołania K. P.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

w przedmiocie wysokości emerytury

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 8 sierpnia 2024 r.

wniosku pełnomocnika odwołującego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od rozpoznania sprawy sygn. akt I USK 138/23

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pismem z 21 marca 2024 r. K. P. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata K. M., złożył wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie I USK 138/23 przez sędziego Sądu Najwyższego Renatę Żywicką oraz wszystkich sędziów Sądu Najwyższego powołanych na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

Jako podstawę złożonego wniosku K. P. wskazał art. 49 § 1 k.p.c. w zw. z art. z art. 379 pkt 4 k.p.c. oraz art. 50 k.p.c. uznając jednocześnie, że powołanie

wskazanych sędziów na urząd sędziego Sądu Najwyższego we wskazanym wyżej trybie wywołuje uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności. W uzasadnieniu wniosku przywołano także wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 19 listopada 2019 r. (C-585/18, C-624/18, C-625/18), uchwałę Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I-4110-1/20), orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem z dnia 6 marca 2024 r. Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego wskazała Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego jako właściwą do rozpoznania wniosku o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od orzekania w sprawie I USK 138/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek wyłączenie od orzekania w sprawie I USK 138/23 sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej oraz wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Najwyższego powołanych na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw podlega odrzuceniu. Obarczony jest bowiem wadą o charakterze konstrukcyjnym, ponieważ ma charakter wyłącznie abstrakcyjny. Zawarta w obszernym uzasadnieniu argumentacja stanowi wywód prawny na temat konsekwencji wystąpienia wadliwości w toku procesu nominacyjnego na urząd sędziego Sądu Najwyższego. Brak jest natomiast w jego treści jakiegokolwiek odwołania do konkretnych okoliczności danej sprawy, które mogłyby świadczyć, że sędzia objęty wnioskiem nie będzie bezstronny w tej konkretnej sprawie. Tymczasem należy podkreślić, że wymogiem konstrukcyjnym każdego wniosku o wyłączenie sędziego jest uprawdopodobnienie podstaw wyłączenia sędziego, tj. wskazanie konkretnych okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywoływać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie (art. 49 § 1 k.p.c.). Wniosek o wyłączenie sędziego winien z samej swej istoty mieć charakter zindywidualizowany zarówno w ujęciu podmiotowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 20 kwietnia 2022 r., I NKRS 12/22), jak i być skonkretyzowany

w znaczeniu przedmiotowym (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 czerwca 2019 r., I NSPO 2/19). Wnioski, które nie spełniają tych wymogów, a więc wnioski abstrakcyjne, są niedopuszczalne (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]